

Keiko Vahčič Miyazaki

SLOVENSKO-JAPONSKI VALOVI
Onde sloveno - giapponesi

Vljudno vabljeni na otvoritev razstave
Vi invitiamo gentilmente all'inaugurazione della mostra

Keiko Vahčič Miyazaki
SLOVENSKO-JAPONSKI VALOVI
Onde sloveno - giapponesi

torek, 9. oktobra 2012, ob 19.00
martedì, 9 ottobre 2012, alle 19.00

galerija Alga, Izola, Kristanov trg 1
galleria Alga, Isola, Piazza Kristan no. 1

Odprto do 6. novembra / *Aperto fino a 6. novembre*
Ponedeljek / *lunedì* 10.00–12.00
torek–petek / *martedì–venerdì* 10.00–12.00 in / e 17.00–19.00
sobota / *sabato* 10.00–12.00
nedelja zaprto / *domenica chiuso*

Kustos razstave / *Curatore della mostra*
Denis Volk



Slikarka Keiko Vahčič Miyazaki se je rodila leta 1978 na Japonskem. Slikarstvo je študirala v Angliji (v Newcastleu), kjer je končala tudi podiplomski študij (2003). Izpopolnjevala se je na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani (2004) in v Krakovu na Poljskem (2005). Od leta 2006 ustvarja v Preboldu, kjer živi z družino. Za svoja dela je prejela več nagrad in priznanj.

Slovensko-japonski valovi

Slike Keiko Vahčič Miyazaki prinašajo v naš prostor nekaj novega, barvno svežino, svežino motivike, ki nam je znana, a je pravzaprav ne poznamo, zato jo, površno in nahitro, povezujemo z za nas nekoliko kičasto estetiko s Kitajskega.

Keiko prihaja z Japonske, dežele (strogih) uglajenih običajev, tradicije in visoke estetike, kar lahko prepoznamo tudi na njenih slikah. Morje je za Japonce pomembno, saj ta otoška država »plava« v morju, ki jo hrani. Tako se na večini njenih del pojavlja voda, voda kot val, ki se peni (kot na Hokusajevem lesorezu), ne glede na uporabljeno barvno lestvico. Barva je na sliko prelita ali pošpricana, v valu vidimo ujete mehurčke zraka, pa če so dejansko v barvo ujet zrak ali ne. Lahko je barva pomešana z neko drugo barvo ali pa je po platnu vodena tako, da daje tak vtis. Ponekod so valovi poslikani s komaj opazno črtno risbo, ki dodatno prispeva k občutku prostora; podoben je učinek razpok v barvi. Valovi se srečujejo, pljuskajo eden preko drugega. Med njimi plavajo ribe, kot znak in vir življenja. Valovi so dom rib, ki so pravzaprav simbolni avtoportret slikarke, njen spomin na domačo japonsko kulturo in otroštvo. Ob vodi so rože, ki so včasih stilizirane potonike, kot na starih lesorezih. Prepoznamo še druge rože, včasih pa so to domišljjske rože.

Med in nad valovi so pogosto ujete tudi zanimive kroglice. Spominjajo na tradicionalne japonske šivane kroglice, ki jih zašijejo otrokom, da jih mečkajo in se z njimi igrajo. Tudi te kroglice so živopisane, opremljene z vzorci in motivi, ki so simetrični črtni ornamenti ali živobarvne cvetlice. Vzorci se na več kroglicah ponavadi ponovijo. Nad valovi ali na nebu letajo živobarvne ptice, sanjske, rajске ptice, rastline so nakazane in tako poudarjene. Posamezne predmete in dele slike povezujejo vodni valovi, ki se penijo, pršijo naokrog. Valovi na sliki so živi, zaustavljeni v trenutku, tako tudi ribe, ki plavajo v njih. Tak način slikanja poudari bistvene motive na sliki, na primer vodo, ribe, rastlinje in ptice, kar gledalec tudi takoj prepozna. Z natančnim opazovanjem razberemo na sliki tudi vse ostale elemente.

Krajine na slikah so sanjske, izmišljene, vendar vsebujejo elemente iz narave, ki pa jih je slikarka pretvorila v bogate ornamente. Mestoma se pojavi vtis, da vnaša v svoje slikarstvo tudi elemente iz nove domovine:

bršljan, praprot, vzorce s pirhov. Čeprav so ti motivi univerzalni (tudi japonski), se nam le zazdijo bolj domači, slovenski. Vse te podrobnosti se na sliki ne izgubijo, saj jih poudarijo in izpostavijo večje enobarvne površine, ki jih lahko razumemo kot igro svetlobe in senc; ponekod naslov slike pove ali nakaže, da so to oblaki, nebo ali vodna gladina. Rože so zanjo univerzalne, ni japonskih in slovenskih rož, je pa lahko v enem cvetu združeno slovensko in japonsko, vzhod in zahod, moško in žensko. Dolgo je mislila, da so vsi cvetovi drugačni, vendar izgledajo enako. Tudi Japonska se ji zdi podobna Sloveniji; čeprav sta si različni, so stvari, ki so povsem enake.

V slikah, kompoziciji, barvah in motivih se kaže močan vpliv tradicionalnega japonskega slikarstva. Morda slikarka tako kaže spoštovanje do (tradicije) svoje rodne domovine, vendar si ga lahko razlagamo tudi kot domotožje in hrepenenje po »domu«. Keiko pa se je odločila za življenje v Sloveniji in to odločitev podpira tudi s slovenskim v svojem slikarstvu, čeprav nezavednim ali komaj nakazanim. Prav združitev teh dveh svetov, japonskega in slovenskega, razmišljanj in načinov življenja v slikah, naredi njene slike bolj privlačne in plemenite.

Denis Volk



Val in žoge 1 in 2 (diptih), 2009, akril na platnu, 30 x 30 cm in 50 x 20 cm. (foto Jaka Jeraša)



Slika na naslovnici: *Val in gora*, 2012, akril na platnu, 150 x 100 cm. (foto Jaka Jeraša)